

[Glistrup.]

bange, stak halen mellem benene, og der kom ingen besparelser, der kom intet grundlag for det, der skal være grundlaget for social fremgang og trivsel på lidt længere sigt her i landet, nemlig en overflytning fra offentlig sektor til privat sektor.

I de ord, som jeg har citeret her, ligger naturligvis heller ikke, at der denne gang vil komme noget ud af spareforsøgene, men der ligger langt, langt mere, end vi nogen sinde tidligere har oplevet. Forhåbentlig vil dette spæde knopskud kunne udvikle sig, sådan at vi her virkelig har andet og mere end det mundsvejr, der plejer at ledsage politiske forlig, end det, der f. eks. stod i forligsaftalen af 8. februar 1974 og hvor vi ellers har haft det, med, at nu skal vi alle spare; men hvad gør vi? Vi lader bare udgifterne stige og stige. Men nu står det fuldstændig præcist fastslået, at nu er det sådan, at man ikke kan lade noget gå ud af et helt konkret oplæg. Det er ikke 5 mia kr. sådan ud i den blå luft, men det er 5 mia kr., som vi har placeret, og tager vi et modul ud til et eller andet beløb, så skal der tilsvarende noget andet ind. Nu er det fastslået mellem de partier, der har afgivet denne udtalelse, at det samlede beløb på 5 mia kr. fastholdes. Det er en stor byrde, der vil ramme de 5 partiers medlemmer og tilhængere meget hårdt ned igennem tiden, og vi vil forudse, at vi virkelig får strid og besvær med det; men vi har det, som vi virkelig kan fastholde hinanden på, sørge for, at vi nu virkelig kan komme den vej, som det er nødvendigt at dreje dansk politik.

Men, står der så, det er jo bare et mindretal, der siger sådan noget. Ja ja da. Det er 5 ud af de 7 tillidspartier, de 5 største af de 7 tillidspartier, der siger sådan, og de har vist, at de — bevares måske under lidt hårde vilkår — virkelig også kan nå frem til at præstere resultater..

Op det, der altså mangler fra de 86 mandater, de 5 partier har og op til det, der er flertallet, det er en 2-3 mandater, og derfor har vi pantsat det, der er den virkelige mulighed for at få noget ud heraf, måske i de uafhængiges barm, måske i de radikales lomme, måske hos retsforbundet, men vi affinder os altså med, at vi skal pantsætte det, når vi kun mangler så lidt. Vi har så

fuld tillid til, at man godt kan tillade sig at have den manko, når man har det sjette største tillidsparti, retsforbundet, i baghånden ved spareforanstaltningerne, man har de uafhængige og de radikale. De radikale, der dog trods alt har udsagt meget, også om at spare 5 mia kr., har udsagt meget om, at vi skal ind i varige besparelser.

Derfor finder jeg ikke grund til nogen gysen, fordi der ved disse helt afgørende ord, der indvarsler en ny blomstringstid i dansk politik, står, at det er et mindretal, der udtaler det. Jeg er fuldt sikker på, at kan mindretallet holde sammen, så er det også et flertal.

Et andet meget centralt punkt her er, at nok præsterer og vedtager vi tidsler ved de afstemninger, vi nu skal til, men det tør nok siges, at vi får udryddet nogle af de værste tidselbuske, vi har set i dansk politik i lange tider. Vel nok en af de største skamletter på, hvad dette folketing har foretaget sig, var den parcelhusejerhadske lovgivning, som gennemførtes af socialdemokratiet og SF sidste år i juni måned. Det var jo simpelt hen således, at der var masser af familier, som med den lovgivning måtte se i øjnene, at realiteten var, at de måtte forlade hus og hjem. Her var virkelig det mest skræmmende billede, som næsten er præsteret af dansk lovgivningsmagt i masser af år.

Der skete jo så det, at det gav anledning til nogle dønninger. Det knagede, men det holdt. Til denne dag holder denne lovgivning fra socialdemokratiet og SF. Den er stadig det gældende. Der kom et valg den 4. december 1973, som af mange er blevet fortolket som, at nu er det de mennesker, der kan forstå parcelhusejernes betrængte situation, der er kommet i flertal. Men det passede jo ikke. Der var et mindretal, der var 87 mod 90 vedrørende dette spørgsmål. Derfor må vi stadig trækkes med denne lov, der trådte i kraft den 1. januar 1974, men ved dette forlig, høje ting, er det sikret, at det kun bliver en parentes, der aldrig får nogen som helst praktisk betydning. Parcelhus-skatten i Danmark bliver rimeliggjort fra den dato, hvor S-SF loven skulle være trådt i kraft, den 1. januar. Nå man erindrere det skelsættende år 1973s politiske historie, er det trods alt en ganske skelsættende ting ved det forlig, der nu er indgået i dag, at vi